

CAPUT XXXII. Compendio enarrat opera Dei.	<i>pag.</i> 405
XXXIII. Omnia de nihilo sive de concreata materia.	407
XXXIV. Totius creationis mundi allegorica expositio.	408
XXXV. Optat pacem.	409
XXXVI. Diem septimum vespera quare non sequatur.	410
XXXVII. Deus in nobis quando quiescet.	<i>ibid.</i>
XXXVIII. Aliter Deus, aliter homo videt creata.	411

SOLILOQUIORUM

LIBRI DUO.

LIBER I.

Instituit se Augustinus ad capessendam Dei et animæ scientiam; ac primum divinam opem implorat, tum agnita illius, quam concupiscit, scientiæ præcellentia, colloquitur secum de animi sui sanitate promovenda, ut ad contemplandum Deum tuto demum assurgat. Ad extremum libri colligit ea quæ vera sunt, immortalia esse.

CAPUT I. Precatio ad Deum.	413
II. Quid amandum.	419
III. Cognitio Dei.	420
IV. Certa scientia quæ.	422
V. Dissimilium eadem aut par scientia.	424
VI. Sensus animæ in quibus percipit Deum.	425
VII. Fides, spes, charitas, quousque necessaria.	427
VIII. Quæ ad cognoscendum Deum necessaria.	428
IX. Amor nostri.	429
X. Amor rerum corporis et externarum.	430
XI. Externa commoda non propter se, sed propter alia vera bona possunt admitti verius quam expeti.	432

CAPUT XII. I. Nihil expetendum nisi quatenus conducit ad summum bonum, nihil horrendum nisi quatenus avocatur.—II. Cornelii Celsi sententia.	<i>pag.</i> 434
XIII. Quomodo et quibus gradibus perspiciatur sapientia.— Amor verus.	436
XIV. Ipsa Sapientia medetur oculis, ut videri possit.	438
XV. Anima quomodo cognoscitur.—Fiducia erga Deum.	440

LIBER II.

Ideo secum Augustinus de vero et falso copiose disputat, ut demum veritatis perpetuitate bene perspecta, animam ipsam hominis, quæ veritatis sedes est, immortalem esse concludit.

CAPUT I. De immortalitate hominis.	443
II. Veritas perpetua.	445
III. Si falsitas semper erit, et sine sensu esse non poterit, sequitur animam aliquam semper extitutam.	446
IV. Ex falsitatis seu veritatis perpetuitate possit-ne colligi animæ immortalitas.	448
V. Verum quid sit.	449
VI. Unde falsitas, et ubi.	451
VII. De vero et simili. Soliloquia cur dicta.	454
VIII. Unde verum aut falsum.	456
IX. Quid falsum, quid fallax et quid mendax.	457
X. Quædam eo vera quo falsa.	459
XI. Disciplinarum veritas.—Fabula quid. Quid sit grammatica.	460
XII. Quot modis quædam sint in alio.	463
XIII. Immortalitas animæ colligitur.	464
XIV. Excutitur superior syllogismus.	466
XV. Veri et falsi natura.	468
XVI. An meliora deteriorum nominibus vocari possint.	470
XVII. Num aliquid ex omni parte falsum sit aut verum.	472
XVIII. An vere sit corpus.	473
XIX. Veritas immortalis arguit animæ immortalitatem.	475
XX. Quædam vera credimus, quædam recordamur, quædam nec sensu, nec phantasia, sed tantum ratione deprehenduntur.	476

DE CATECHIZANDIS

RUDIBUS.

LIBER UNUS.

Rogatus Augustinus a diacono Carthaginensi, catechizandi artem docendam suscipit: ac primo præcepta tradit, ut id officii non tantum certa methodo atque idonea ratione, sed etiam sine tædio et cum hilaritate impleatur. Postea revocatis ad usum præceptis, profert ipse in exemplum sermones, ad eum erudiendum qui Christianus esse velit, comparatos duos, longiorem unum, alterum brevissimum.

- CAPUT I. Rogatus a diacono Carthaginensi scribit de catechizandis rudibus. 481
- n. Sermo sæpe qui audienti placet, displicet dicenti; unde id contingat. — Qui sermonem habet, curet ut sine fastidio et hilariter dicat. 483
- in. Narratio plena quæ fieri debeat catechizando. — Ad charitatis finem dirigenda narratio. — Scripturæ veteres propter commendandum Christi adventum, cujus finis charitas. 486
- iv. Præcipua causa adventus Christi, charitatis commendatio. — Ac dilectionem referenda esse quæ de Christo ex Scripturis narrantur in catechismo. 488
- v. Accedens ad catechismum scrutandus quo fine velit fieri Christianus. 491
- vi. Exordium catechismi, et narratio ab historia creationis mundi usque ad præsens tempus Ecclesiæ. 493
- vii. Resurrectio, iudicium, et alia quædam post narrationem intimanda. 494

- CAPUT VIII. Eruditi quomodo catechizandi. pag. 496
- ix. Grammatici et Oratores quomodo tractandi. — Vox ad aures Dei, animi affectus. 498
- x. Jam de hilaritate comparanda. — Causæ sex tædium afferentes catechizanti. 500
- xi. Remedium contra secundam tædii causam. 503
- xii. Remedium contra tertiam causam tædii. 505
- xiii. Remedium contra quartam causam fastidii. — Auditor vel audiendo vel stando fatigatus, quomodo recreandus. — Usus audiendi verbum Dei sedendo, in quibusdam Ecclesiis receptus. 507
- xiv. Remedium adversus quintam causam tædii. — Remedium contra sextam causam tædii. — Item adversus causam sextam. 510
- xv. Pro personarum diversitate temperanda oratio. 513
- xvi. Formula orationis catechistæ. — Exordium ductum a laudabili proposito suscipiendæ Christianæ religionis, propter futuram requiem. Requies in rebus inquietis non quærenda. — Non in divitiis, nec in honoribus. — Requiem quærentes in oblectamentis carnis et in spectaculis. 515
- xvii. Reprehenditur qui velit esse Christianus propter commodum temporale. — Christianus vere est, qui religionem profitetur propter futuram requiem. — Transit ad narrationem eorum quæ credenda sunt. — Filius Dei cur homo factus. 518
- xviii. De hominis et rerum alienarum creatione quid credendum. — Homo in paradiso constitutus. — Cur creatus qui præsciebatur peccaturus. — Lapsus hominis et angeli nihil Deo nocuit. 520
- xix. In Ecclesia boni et mali in fine separandi. — Civitates duæ ab initio generis humani. — Diluvii et arcæ sacramentum. — De Abrahamo et de Israëlítico populo. — Horum dicta et facta, prophetia fuit. 523
- xx. Israëlitarum servitus in Ægypto, et liberatio viaque per mare Rubrum. — Baptismus figuratus. — Ovis immolatio passionis Christi figura. — Lex scripta digito Dei. Jerusalem typus civitatis cælestis. 526
- xxi. Captivitas Babylonica et in ea gesta quid significant. — Post captivitatem Babyloniam libertas qualis reddita. 529
- xxii. Ætates mundi sex. — Sexta ætas ex adventu Christi. —

- Christus Novum Testamentum sempiterna hereditatis
manifestans, terrena contemnere exemplo docet. —
Nativitas ejus, vita et mors. *pag.* 532
- CAPUT XXIII. Spiritus sanctus die quinquagesimo post resurrectionem
Christi missus. — Judæi prædicatione Apostolorum con-
versi, vitæ evangelicæ studio flagrantes. — Ecclesia
apud gentes per Paulum constituta. 534
- XXIV. Ecclesia quasi vitis pullulat, et putatur. — Ex iis quæ
videntur impleta, credantur prædicta quæ restant im-
plenda, præsertim judicium futurum. 537
- XXV. Fides resurrectionis suadet. — Mors perpetua in tor-
mentis. — Vita æterna sanctorum. — Cavendum non
tantum a paganis, Judæis, et hæreticis, sed etiam a
malis Christianis. — Societas sit cum bonis: non tamen
spes in ipsis ponatur. 539
- XXVI. Initiatio catechumeni, cum expositione signorum. — Ser-
mo quandoque brevior adhibendus. — Incipit sermo
alius brevior. — Filius Dei missus, ut a morte, quæ per
Adamum intravit, liberaremur. 543
- XXVIII. Prophetias Veteris Testamenti impletas cerni in Ecclesia.
— Hinc firmata fides eorum quæ ventura restant, judi-
cii ultimi et resurrectionis. — Cavendæ tentationes a
malis etiam in Ecclesia repertis. — Societas cum bo-
nis. — Spes omnis in Deo. 545
- ANNOTATIONES. 549

EXPLICIT INDEX.

